

Kedves Olvasó!

„Láttál már versenypályákat, amikor a rajthoz készülődnek? Szinte nevetséges, milyen gondterhelten bütykölnek, amikor beverik azt a fadarabot, aminek elrugaszkodás előtt nekivetik a lábukat. Nem bíznák senki másra, tízszer megpróbálják, hogyan jobb, mert minden az elrugaszkodástól függ. Ha az emberek ezred annyi gondot fordítanak a saját elindulásukra: a házasságukra, talán ebben a versenypályán is több világcúcsot lehetne hitelesíteni.” (Szilvási Lajos)

Valamennyien arra vágyunk, hogy megtaláljuk életünk párját és vele boldogan éljünk, míg meg nem halunk. Szeretnénk, ha a szerelem örökké tartana, ha ennek a földöntúli idillnek soha nem lenne vége.

Amikor egy fiú és egy lány elkezd együtt járni, soha nem gondolnak kapcsolatuk végére. Nemigen gondolnak a jövőre: nincsenek közös terveik, közös álmaik, közös vágyaik, amelyeket együtt szeretnének megvalósítani. A mának élnek, számukra az a fontos, hogy tartozzanak valakihez, és jól érezzék magukat együtt. Az autóvezetésből vett példával élve: a kapcsolatukban, nincs úticél, csak nyomják a gázpedált és nem kormányoz senki. Meglehetősen veszélyes kombináció! Minél nagyobb sebességgel száguldanak, annál nagyobb karambolra számíthatnak.

Ez a kiadvány abban szeretne segíteni, hogy ezeket a karambolokat megelőzzük. Mindenki a maga kezébe venné a kormányt, úticélt választana, és úgy utazná végig az életét, hogy baleset nélkül célba érjen!

A középiskolások körében végzett felméréseink azt mutatják, a döntő többség házasságban, átlagosan két gyermeket vállalva szeretné leélni az életét. Ez a vágyálom, a valóság azonban nem ez. Manapság már 12-14 éves gyerekek is párkapcsolatot próbálnak létesíteni, a középiskolások körében pedig teljesen természetes, hogy az együttjárás alatt szexuális kapcsolatba is kerülnek. Pedig az érettség és a felelősségvállalás még hiányzik, hogy ennek következményeit felvállalják.

Magazinunkban szeretnénk ezeket a veszélyeket bemutatni, különös tekintettel az abortusz következményeire és segíteni abban, hogy akik a lap írásain elgondolkodnak, ráébredjenek, csak az ő döntésükön múlik, boldogság vagy csalódások várnak rájuk az életben. Mindenki számára van választási lehetőség, mindenki a maga boldogságának a kovácsa!

NŐK és FÉRFIAK

Gondolkodtál-e már azon, milyen ember vagy?
Milyen tulajdonságaid vannak? Személyiségednek mik
az erősségei és mik a gyengeségei? És azon elmélkedtél-e már,
milyen társ illene hozzád?

Önmagunk megismerése mellett egy esetleges kapcsolat indulásakor a legfontosabb a másik megismerése. Ez nem könnyű feladat, mert igen sokszínűek vagyunk: más a nemünk, más a személyiségünk, más a családi hátterünk, a baráti körünk, a hobbink, más dolgok érdekelnek, stb. Most egy kis ízelítőt adunk, kiemelve a férfit és a nőt, mennyire is különbözünk egymástól.

Hogy milyenek a nők és a férfiak? Nos, ez attól függ, hogy kit kérdezünk meg erről. Ha a nőket faggatjuk a nőkről, egészen más eredményt kapunk, mintha a férfiakat kérdeztük volna meg ugyanerről, és fordítva is igaz ez.

A következő teszt segítségével átfogó képet kaphatunk arról, hogy mennyit tudunk a két nem közötti alapvető különbségekről. Jelöld be, szerinted igazak, vagy hamisak a következő állítások!

- I H A nők jobbak a helyesírásban, mint a férfiak.
- I H A férfiakra inkább jellemző, hogy problémamegoldás céljából beszélgetnek.
- I H A nők agyában szorosabb kapcsolat van a bal és a jobb agyfélteke között.
- I H A férfiak jobban rá tudnak hangolódni mások érzéseire, mint a nők.
- I H A férfiak sikeresebben oldják meg az intelligenciatesztek párosító feladatait, mint a nők.
- I H A nők földrajzi tájékozódási képessége jobb, mint a férfiaké.
- I H A férfiak ügyesebben bepakolják a bőröndöket egy zsúfolt csomagtartóba.
- I H A nők pontosabban le tudják írni az érzéseiket, mint a férfiak.
- I H A férfiak a nőknél inkább összpontosítják energiáikat a jó teljesítményre.
- I H A nőkre a férfiaknál inkább jellemző, hogy komoly figyelmet szentelnek kapcsolataiknak.

Értékelés: A fenti kijelentések a témában végzett legfrissebb kutatásokon alapulnak.

Számold össze hányat találtál el közülük! 1/ I, 2/ I, 3/ I, 4/ H, 5/ I, 6/ H, 7/ I, 8/ I, 9/ I, 10/ I.

Az interneten számtalan képet, írást és videót láthatunk arról, hogyan működik a feltétel nélküli anyai szeretet, milyen szépek, vonzóak tudnak lenni a nők, milyen praktikus ötleteik vannak, hogyan tartják össze a családot, közösségeket, micsoda energiával kormányoznak el 3-4-5 gyermeket munka mellett, milyen érzékenyek a kapcsolatok alakulására, mennyire kommunikatívak, milyen jól felismerik az érzelmeket és mutatják ki azokat. És még sorolhatnánk azokat a tulajdonságokat, amelyeket erényként mutathatnánk meg a nőkben. Ugyanakkor láthatjuk azt is a világhálón, milyen nevetségesen próbálják utánózni a férfiakat, mennyit szerencsétlenkednek a parkolással, és hány kuka bánta már, ha tolatnak. Ismerünk olyan jelzőket, hogy zsémbes, házsártos, kiismerhetetlen, szeszélyes, bőbeszédű, hisztis, sértődékeny, stb.

A férfiak is kedvelt szereplői az internet világának: erősek, ugyanakkor gyengédnek tudnak lenni, határozottak, ismert a technikai dolgok iránti virtuóz fogékonyságuk, célratörőek, nagy álmaik vannak, felfedezők, hódítók, vezetők, rajonganak a sportokért, mernek kockáztatni, bátrak, gyorsan reagálnak. De láthatjuk azt is, hogy egy újszülött tisztába tévése, mennyire megoldhatatlan probléma számukra, hogyan kerülnek bajba túlzott magabiztosságuk és vakmerőségük miatt, milyen öntörvényűek tudnak lenni, milyen szexmániások, milyen dühkitöréseik lehetnek, agresszivitásra hajlamosak, gyakran lesznek szenvedélybetegek, sokszor magukba zárkoznak.

A férfiak és nők közötti különbségeket már kísérletekkel is bizonyították.

Az egyik kísérletben bekötött szemű hallgatókat kalauzoltak végig az egyetemi

épületek alatti alagútszisztemben. A labirintus bejárása után arra kérték őket, hogy ahhoz képest, ahol most állnak, határozzák meg az egyetem közelében álló ismert épület helyzetét, milyen irányban található? A nők közül erre alig néhányan voltak képesek. A férfiaknak ezzel szemben, viszonylag kevés nehézséget okozott a feladat. Mintha valami belső iránytűvel rendelkeztek volna, sokkal nagyobb biztonsággal állapították meg a kérdéses épület helyzetét.

A másik kísérletben egy túlszűfolt szobába vezették be a kísérleti alanyokat, s itt kellett várakozniuk, amíg a kísérletvezető megérkezik. Azonban tudtukon kívül ez már a kísérlet része volt. Amikor a kísérletvezető megérkezett, kivezette a szobából a résztvevőket és arra kérte őket, mond-

ják el, milyen részletesen csak tudják, mit láttak a szobában. A férfiak alig emlékeztek valamire, többségük csak nagyvonalakban tudta felidézni a legszembevetőbb tárgyakat, az apró részletekre abszolút nem emlékeztek. A nők ugyanakkor vég nélkül és aprólékosan ecsetelték, mi minden volt a szobában.

Miért van az, hogy egy férfi, ha autóval már járt egy idegen helyen, másodszor már térkép nélkül is odatalál, ugyanakkor a saját szekrényében még a saját zokniját sem képes megtalálni. Vagy hogyan lehetséges, hogy egy nő halált megvető bátorsággal képes küzdeni a gyermekeiért, de ha meglát egy egeret, sikít vagy elájul.

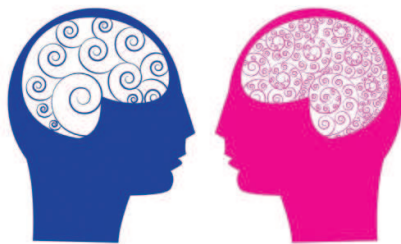
Egy harmadik kísérletet Amerikában végezték el. Fiatalok közt azt kutatták,

hogy az élet mely dolgaira reagálnak a legérzékenyebben, vajon a fiatalok között a fiúknak és a lányoknak ugyanazok a dolgok fontosak-e. A kísérletben résztvevők testére elektródákat helyeztek, amelyeken keresztül egy műszer mérte a kísérleti alanyok izgalmi szintjét, a mutató kilengése mutatta, mik azok a dolgok, amelyekre a fiúk és a lányok a legintenzívebben reagálnak. A kísérlet menete az volt, hogy mindkét nem számára szinte ugyanazt a 4 képet mutatták meg. Arra kérték őket, hogy képzeljék maguk elé, amit a képen látnak. Elsőként a lányok jöttek. Az első kép egy gyönyörű, színes virágokkal teli mezőt ábrázolt. A mutató félig mozdult ki. A következő képen egy tűzpiros Ferrari volt látható. A mutató valamivel a nulla fölött állt meg. A harmadik kép egy újszülött fényképe volt. A maximumra ugrott a mutató. A negyedik egy meztelen férfi képe volt. A mutató a tűzpiros Ferrari szintjére esett vissza.

Jöttek a fiúk. Virágos rét- alig egy kis érdeklődés, szinte nulla. Ferrari-a magasba lendült a mutató. Újszülött fényképerőtlen visszaesés. Meztelen nő képe: a mutató a maximumnál kiakadt.

Kiderült tehát, hogy a lányoknál a gondoskodó anyai ösztön a legerősebb, a fiúknál azonban a látványra beinduló szexuális vágy a legerőteljesebb.

Mindezekből látható, hogy mindkét nemnek vannak erősségei és gyengeségei is. Ha a párkapcsolat indulásakor, a megismerkedés időszakában mindezeket fel-

térképezzük, akkor a kapcsolat megalapozása jó esélyeket teremt arra, hogy az, az elköteleződés felé haladjon. A baj akkor kezdődik, amikor a nembeli különbségekkel tisztában vagyunk és rivalizálás, verseny indul férfi és nő között a dominánsabb pozíció megszerzéséért. Pedig ha valaki elgondolkodik azon, vajon miért éppen így lettünk teremtve, akkor felfedezheti, hogy férfi és nő nem vetélytársai egymásnak, hanem ellenkezőleg, éppen hogy kiegészítik egymást. Isten így gondoskodott arról, hogy két ember egész életre szóló elköteleződésében egy életen keresztül örömet lelje egymás felfedezésében, biztonságban éljenek együtt félelmek nélkül. Isten olyan izgalmas kalandot tervez valamennyiünk számára a házasságban, amelyben olyan bensőséges szeretetkapcsolatban élhetünk, amelynek jutalma a szerelem, a boldogság és ennek gyümölcsei: a gyermekek.

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.” (1Mózes 1:27)

„Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.” (1Mózes 2:24)

Abortusz előtt – abortusz után

Gyerekkoromban az volt minden vágyam, hogy szerető családban élhessek, ahol megértenek, elfogadnak, szeretet kapok. De sajnos a mi családunk nem ilyen volt. Igazán szerettem a gyerekeket, és arról ábrándoztam, ha nekem egyszer majd családom lesz, abban a szeretet, a megértés és az elfogadás lesz a legfontosabb.

Azután bekopogtatott a szerelem. A barátommal egy szórakozóhelyen ismerkedtem meg, (ekkor 20 éves voltam). Egy hónap találkoztatás után mélyebbé vált a kapcsolatunk, aztán több évig éltünk együtt. Nagyon szerelmes voltam, és nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy kisbabát várok. A párom először még nem reagált semmit, de később azt mondta, hogy nem örül, és nem szeretné a picit. Azt gondoltam, hogy csak megijedt és időre van szüksége. De nyomatékosan a tudtomra adta, hogy semmiképp sem szeretné, ha megszületne a baba. Később pedig választás elé állított: vagy ő, vagy a baba. Számomra ez nagyon nehéz időszak volt. Egyedül éreztem magam a problémámmal, senki nem állt mellém, senki nem támogatott. Teljesen összetörtem, mert nagyon szerettem volna megtartani a kisbabámat.

„Aznap este szinte semmit nem aludtam. A pocakomat simogattam és elmondtam a kisbabámnak, hogy mennyire szeretem, és nagyon sajnálom, ami történni fog.”

Az abortusztól akkor még nem tudtam semmit és nem is kaptam senkitől semmilyen információt. A műtét előtti napon be kellett feküdnöm a kórházba. Aznap este szinte semmit nem aludtam. A pocakomat simogattam és elmondtam a kisbabámnak, hogy mennyire szeretem, és nagyon sajnálom, ami történni fog. A műtét után, ahogy felébredtem, megállíthatatlanul sírtam, mert rám szakadt, hogy mit tettem és ezt már soha többé nem tudom meg nem történné tenni, visszaváloztatni.

Ahogy a kórházból hazaértem nagyon mély depresszióba zuhantam. Többnyire csak feküdtem és sírtam. Folyton az kavargott bennem, hogy engedélyt adtam arra, hogy megöljék az én kisbabámat!

Iszonyúan fáj a műtét helye, de a lelki fájdalom sokkal erősebb volt. Hatalmas ürességet éreztem magamban. Gyertyát gyújtottam és gyászoltam. A párom ezt nem értette. Azt mondogatta, hogy másnak is volt már abortusza és hamar túllett rajta. A kapcsolatunk erősen megromlott, már nem tudtam úgy viszonyulni hozzá, ahogyan előtte.

Hosszú hónapokkal később, amikor már egy picit jobban lettem, csak arra tudtam gondolni, hogy vajon lehet-e még kisbabám?! Azt hittem, csak egy baba enyhítheti a fájdalmamat. A barátom látta, hogy mennyire szenvedek és azt mondta,

ha lesz újra kisbaba, akkor hát legyen. Két év, rengeteg negatív teszt és sok-sok sírás után, újra állapotos lettem. Az örömöm leírhatatlan volt. Akkor még nem voltam hívő, de hangosan kiáltva köszöntem meg Istennek az új kis életet a szívem alatt, és megígértem, hogy soha-soha nem fogom eldobni a kisbabámat.

Körülbelül egy hónap elteltével a párom közölte, hogy mégsem szeretné a picurt. Akkor már tudtam, hogy történjen bármi, soha nem megyek újra abortuszra.

Egy újsághirdetésben találtam rá a Terhességi Tanácsadó Központ-ra, ahol ingyenesen, bizalmasan segítenek vál-

ságterhességben lévő lányoknak, információval és sok egyéb dologgal. Kicsit szomorú voltam, hogy nem hamarabb találtam rá.

A kapcsolatom a barátommal, rohamosan romlott, ezért ellátogattam a központba, ahol nagy szeretettel fogadtak. Beszélhettem az abortuszmórról, megértőek voltak velem és kaptam segítséget, hogy egyedül is gondoskodhassak a babámról.

Később elhívtak egy Istentiszteleti alkalomra, ahol Isten nagyon mélyen és valóságosan megérintett. Ekkor voltam a hetedik hónapban. Megtértem, elfordultam a régi életemtől és átadtam magam Jézusnak. Csodás új kezdet volt ez a számomra, végre betöltődött az a fájdalmas űr a szívemben.

A központban elvégeztem egy abortusz utáni bibliaitanulmányozó tanfolyamot, ezzel kezdődött meg a gyógyulásom. Megértettem, hogy az abortusz súlyos bűn, de nem kell miatta bűnhődnöm, mert Jézus pont azért jött el, hogy megszabadítson bűneim terheitől, azért halt meg a kereszten, hogy engem megváltson, megbocsátva bűneimet. Felszabadító érzés volt, hogy számomra is van bűnbocsánat! Ezért tudtam magamnak is megbocsátani. Az életem lassan kezdett rendeződni.

Hamarosan megszületett a kislányom, Emese, aki hatalmas öröm volt számomra! Sokszor miközben aludt, néztem a gyönyörű kis arcát és azon tűnődtem, vajon milyen lehetett volna a másik babám.

Később én is részt vettem tanácsadóként a központ munkájában és rengeteg lánnyal beszéltem, akik abortuszon gondolkodtak. Sok kisbaba menekült meg azáltal, hogy elmondtam nekik az én történetemet, miként mentem keresztül. A Bibliát olvasva, Istentől egy igeverset kaptam üzenetként: a rómabeliekhez írt levél 8. részének 28. igeverse volt az: „azoknak pedig, akik Istent szeretik, minden a javukra van”.

Isten annyira csodálatos és kegyelmes, még ezt a rossz döntésem is tudta jóra használni, azért hogy egyre több kisbaba megmenekülhessen meg.

A párommal rengeteg huzavona után teljesen megromlott a kapcsolatom. Hosszú ideig egyedül neveltem a kislányomat.

Később megismerkedtem egy keresztény fiúval, akivel másfél évig jegyesek voltunk, de nem volt köztünk testi kapcsolat a házasságig. Értékes, csodálatos idő volt számomra ez a várakozás: tele izgalommal és reménnyel. Majd összeházasodtunk és azóta született egy kisfiunk is, Máté. Nagyon boldog vagyok, mert úgy érzem, beteljesült a gyerekkori álmom: végre szerető családban élhetek férjemmel és gyermekeimmel. A ráadás pedig, amit annak idején még álmodni sem mertem, hogy mindennap megtapasztalhatom Isten hatalmas kegyelmét és szeretetét, ami az igazi boldogság számomra.

Simon Andrea: Kétgyermekes édesanya, a Kiáltás az Életért Egyesület vezetőségében szolgál, abortuszon átesett nők lelkgondozását, tanácsolását végzi.

A férfiaknak is FÁJ

Sokan úgy gondolják, az abortusz a nők problémája, s valóban az abortusz következményei közül a legtöbb a nőket érinti. A fizikai következmények természetesen az ő testüket veszélyeztetik: a műtéti beavatkozást követő fertőzésveszély, vérzések, fájdalmak, meddőség kialakulása, későbbi terhességkor vetélés, koraszülés veszélye, súlyos komplikációk esetén halál. Talán kevésbé köztudott, hogy az abortusznak lelki következményei is vannak. Ismeretes a PAS / Post Abortion Syndrome = abortusz utáni trauma /, amely az abortuszon átesett nők körében fordul elő. Van, akinél ennek első jelei az abortusz utáni órákban, van akinél csak évtizedekkel később jelentkeznek. A gyermekét

elabortáló nőt büntudat gyötri, lelkiismeret furdalása van, vádolja önmagát tettéért, haragszik partnerére, aki ebbe a helyzetbe hozta, nem bízik társában ezután, szomorúság tör rá a veszteség miatt, eszébe jut a szülés várható időpontja, az azutáni születésnapok, újra és újra átéli az abortuszt, elveszítheti szexuális érdeklődését, zárkózottá válik, stb.

A szexuális életet élő fiatalok úgy gondolják, kapcsolatuk szilárd – éppen a szex miatt tartják annak, hiszen a szexet összekötő kapocsnak tekintik -, azonban ha kiderül a nem kívánt terhesség, a tények azt mutatják, hogy a fiúk 86%-a „lelép”, এমনকül a várható következmények elől, megszakítja párkapcsolatát. Ennyire biztosak és tartósak ezek a kamaszkori kap-

csolatok, bizonytalanok és törékenyek elköteleződés/házasság nélkül.

Egy nem kívánt terhesség bekövetkezésekor nehéz döntés elé kerül a pár: mi legyen a terhességgel, mi legyen a magzat sorsa? Ha a fiúk, férfiak tudnának arról, hogy egy esetleges abortusz esetén milyen veszélyeknek teszik ki szerelmüket, akkor sokkal jobban vigyáznának társukra. Itt derül ki igazán, hogy érettek-e a kapcsolatra: le tudnak-e mondani pillanatnyi szexuális vágyaikról azért, hogy barátnőjüket ne tegyék ki a fent említett veszélyeknek. Ami miatt a férfiakra is hatással lehet az abortusz, az az, hogy férfiként ráébrednek, hogy az ő feladatuk a családjuk védelme, a feleségükről, gyermekükről való gondoskodás, eltartásuk, vezetésük. Ezt fiúként még nem élik át, férfiként nehezedik csak rájuk igazán ennek a terhe. Amikor férfité válnak, visszaemlékeznek arra, hogy valamikor úgy viselkedtek, mint egy cserbenhagyásos gázolás tette. Magára hagyták a bajban terhes barátnőjüket és saját, még meg nem született gyermeküket is. Ez bántja őket, mert úgy érzik, kudarcot val-

lottak ebben a szerepükben és önértékelésük, önbecsülésük megszenvedi a múlt történeteit. Sok férfi, ha hasonló helyzetbe kerül, már nem engedi, hogy társa abortuszra menjen, merthogy AZ ABORTUSZ VÁLASZTÁS KÉRDÉSE! Sok lány, nő megtartaná a kisbabáját, ha nem maradna magára a döntéssel és azt érezné, van mellette valaki, aki támogatja őt. Ez legtöbbször a partnere, az apa, de tiniknél még a szülők is óriási segítséget jelenthetnek, ha nem elítélik, hanem melléállnak gyermeküknek és nem hagyják, hogy a gyermeket váró lány maradandó károsodást szenvedjen az abortusz következményei miatt. Azonban a fiúkra még más következmények is várhatnak. Ha a lányok felelősek a tetteikért, mint kezdeményezők, még inkább. Igazából nem is biztos, hogy tudnak róla, de még büntetőjogi felelősségük is van, amennyiben partnerük kiskorú. És talán nem ismeretlen a gyermektartás fogalma sem, amit az apának kell fizetnie megszületett gyermeke után. Érdemes tehát végiggondolni, hogy néhány élvezetes pillanatért megéri-e ekkora árat fizetni.